

Meplac̄; Laj pschewinuljeton ljaw, kij je stebo roda Judoweho. Ejem;
 5, 5. Won je s dobyc̄om ho hrjestanul a je te skutki teho czerta skasyl; te-
 hodla ne budze ten rjech nadnami mož knežic̄. Rom. 6, 14. Jeli so ty njett pra-
 jisch: Ja noch zu ſe swopec̄iju wroc̄ic̄, ale ja tejsch nepschindu dale, ja nemožu
 dobyc̄; da pomříšl ſebi, ſo nepschec̄el tc̄že jeno bojasneho cžinic̄ je. Modl ſo
 a waž jo hjeschc̄je dale na teho Knesa. Wopomn, ſak won tc̄že najpredy ſ budžit,
 tejsch potom husto wuſkyschal, a tebi hožom njekotru cžeschke ſa pschewinuč̄
 pomhalje, tak budze wen dale pomhac̄. Jeli so hjeschc̄je necha hic̄: ſapec̄ ja fo
 rot prietka, wobſkorž ſo ſam wewſchitkim poſtaj ſo jako jeneho prawje wul-
 keho rjeschnika, a proſch ſnoweho ſa nadu a Wedac̄je, nepschestan ſtajkej poſor-
 nej proſtva, a pschiwſchjem hubenſtriwi woladaj ſo we Krystuſſu ſa ſjednaneho
 a wobnadženeho, da pojndje ſmolom ljepe. Gazuſluj jeno pschezo na ſebi, ale
 nidi, nidi na pomožn Jeſom Krysta, kij ho hrjestanul je. Ty budžesch hužom
 ſnim pschewinuč̄. Wen poimha wjesje, ale we prawym a uajljeſchim cžafſu.

Mož Krystuſſowa dobyc̄ budze, Rjech ſo ſak možny ſcžinik nej
 Krej Zehnec̄ja nas cžini ſrej, psches nju my pschewinemu ſchudžje;
 Ta lowa pschewinuč̄ka je, njett jeho staru dobywaju;
 To dobyc̄je psches njeho maju; Cžert nicžo njett nesamoje.